

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4CoE/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115227063
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4115227063.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Advocate s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnej: H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., Y. XXX/XX, o vymozenie 88,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra z 30.12.2015, č. k. 23Er/1037/2015-13, takto

rozhodol:

Odvolač súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Nitra, ako súd prvej inštancie, zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 44 odsek 2, § 41 odsek 2 písmeno d/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 45 odsek 1, odsek 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, § 1 odsek 1, § 2 písmeno a/, písmeno b/, § 3 odsek 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 odsek 1, odsek 2, odsek 3, odsek 4, § 53 odsek 1, odsek 4 písmeno r/, odsek 5, § 54 odsek 1, odsek 2 Občianskeho zákonníka, ako i Smernicou Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul a zistil, že tieto sú v rozpore so zákonom. Konštatoval, že preskúmaním úverovej a rozhodcovskej zmluvy zistil, že tieto boli už vopred pripravené veriteľom pre veľký počet dlžníkov, a preto dlžník ani nemohol ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednanie. Rozhodcovskú zmluvu považoval za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve a z toho dôvodu za absolútne neplatnú v zmysle ustanovenia § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, ktorá bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora, preto žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v zmysle § 44 odsek 2 Exekučného poriadku zamietol.

1. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dôvodil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň rozhodnutie vychádza z neúplného zistenia skutkového stavu veci. Mal za to, že súd na správne zistený skutkový stav veci nesprávne aplikoval právny predpis. Namietal, že exekučný súd nebol oprávnený skúmať samotné rozhodcovské konanie, pričom poukázal na Nález Ústavného súdu SR ÚS 5/2000, uverejnený pod č. 18/2000. Poukázal na skutočnosť, že oprávnený s povinným uzatvoril rozhodcovskú zmluvu podľa ustanovenia § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov formou samostatného právneho úkonu a to na samostatnej listine, v niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné. Uviedol, že konajúci súd však tieto skutočnosti dostatočne nezistoval a

tak zaťažil konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu. Zdôraznil, že v zmysle článku 2 odsek 2, druhá veta povinnému nebola odňatá možnosť obrátiť sa v prípade akýchkoľvek sporných otázok spojených so zmluvou o úvere na všeobecný súd. Záverom uviedol, že v danej veci konajúci súd konal nad rámec zákonných ustanovení.

2. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (podľa § 34 zákona č. 160/2015

Z. z. Civilného sporového poriadku /ďalej len „CSP“/), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 odsek 1 CSP a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, a preto je potrebné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, podľa ustanovenia § 387 odsek 1 CSP ako vecne správne, potvrdiť.

3. Súd prvej inštancie aplikoval v tejto veci ustanovenia Exekučného poriadku ako aj Občianskeho súdneho poriadku, ktorý však bol dňom 1. júla 2016 zrušený Civilným sporovým poriadkom. Súd prvej inštancie napadnuté uznesenie vydal ešte za účinnosti predchádzajúceho procesného predpisu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok. Odvolací súd, ktorému bola predložená vec na rozhodnutie o odvolaní dňa 05.10.2016, rozhodujúc vo veci už v čase účinnosti Civilného sporového poriadku, postupoval v súlade s ustanovením § 470 odsek 1 CSP, podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

4. Exekučný poriadok bol s účinnosťou od 1. júla 2016 v ustanoveniach § 9a a § 9b novelizovaný zákonom č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

5. Podľa § 9a odsek 1 až 4 Exekučného poriadku: (1) Ak to povaha veci nevyučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. (2) Ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného úkonu, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú. (3) Na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy veci vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie. (4) Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

6. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetom tohto konania je žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, Záhradnícka 60, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, predloženej súdu prvej inštancie dňa 07.09.2015. Spolu s ňou bol predložený i návrh oprávneného, ktorým sa domáha od povinnej H. X. vymoženía sumy 88,01 eur s príslušenstvom a exekučný titul, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, z 28.10.2014, sp. zn. SR 08225/14, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.12.2014 a vykonateľnosť dňa 04.12.2014. Súčasťou spisu je i zmluva o úvere, uzatvorená medzi oprávneným a povinnou dňa 25.06.2012, všeobecné podmienky poskytnutia úveru a rozhodcovská zmluva z 25.06.2012. Exekučné konanie v danej veci začalo dňa 21.02.2015.

7. V danej veci niet sporu o tom, že právnym základom zmluvného vzťahu účastníkov je zmluva o úvere, uzatvorená medzi oprávneným a povinnou dňa 25.06.2012, ktorej predmetom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov povinnej vo forme úveru. Nepochybne ide o zmluvu spotrebiteľskú podľa 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka, uzatvorenú štandardným formulárovým systémom, a preto ju bolo potrebné podrobiť súdnej kontrole a zistiť, či plnenie uplatnené v tomto konaní sa nevymáha na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky v nej obsiahnutej tak, ako to správne učinil i súd prvej inštancie. Tento v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie, na základe ktorého správne zistil skutkový stav veci a túto i správne právne posúdil. Keďže odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením jeho rozhodnutia, využijúc postup podľa § 387 odsek 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a na ne v podrobnostiach ďalej poukazuje.

8. Reagujúc na námietky odvolateľa uvádzané v jeho odvolaní, odvolací súd osobitne poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, ktorého závery sa v otázke skúmania platnosti rozhodcovskej doložky považujú za konštantné. Uznesením zo dňa 09.02.2012, sp. zn. 3Cdo 122/2011 Najvyšší súd SR zaujal stanovisko, podľa ktorého pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej, resp. platnej rozhodcovskej zmluvy. Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky (v spotrebiteľskej veci) súdy v exekučnom konaní nepreskúmavali vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizovali svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona, a to z ustanovenia § 44 odsek 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Povinnosťou exekučného súdu pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie je skúmať, či návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul nie sú v rozpore so zákonom a či rozhodcovský súd mal právomoc vo veci konať (§ 45 odsek 1 písmeno b/ zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní), pričom právomoc súdu skúmať samotné rozhodcovské konanie vyplýva z ustanovenia § 45 odsek 1, odsek 2 citovaného zákona.

9. Z hľadiska skutkového stavu v danej veci bolo preto nepochybne preukázané, že účastníci konania dňa 25.06.2012 uzatvorili zmluvu o úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli i všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ako i rozhodcovská zmluva z toho istého dňa. Podľa názoru odvolacieho súdu, však takto dojednaná rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a s poukazom na ustanovenie § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka tým i absolútne neplatnou, keďže celkom zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Táto podmienka nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a celkom zjavne spotrebiteľ nemal reálnu možnosť ju ovplyvniť, resp. toto dojednanie vylúčiť. Sú preto namieste obavy, že povinná si z takéhoto fakticky nerovnovážneho vzťahu ďalší postup vo veci, akým je rozhodcovský proces, nedokázala náležite uvedomiť, pričom navyše ani nemala iný výber zmluvu ako celok buď odmietnuť, alebo podrobiť sa všetkým všeobecným podmienkam zmluvy o osobnom účte, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Je preto dôvodný záver, že takto formulovaná rozhodcovská zmluva je neplatná, ako už bolo vyššie uvedené. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (a to ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnému vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekúcie domáhať.

10. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 odsek 1 CSP potvrdil.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).